

Spm. nr. S 756

10) Til skatteministeren af:

John Dyrby (S):

»Hvad siger ministeren til, at der nogle steder i SKAT er indført en bundgrænse, således at medarbejderne ikke går på såkaldt »udgående« med personlige restancer under kr. 300.000 i sidste del af 2006, og hvorfor er denne bundgrænse indført?«

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil indledningsvis gerne slå fast, at jeg ikke er tilhænger af, at der ved afgørelsen af, om der skal foretages udlæg, opereres med administrativt fastsatte minimumsgrænser. Ud over at det sender et forkert signal til omverdenen, er det ikke i overensstemmelse med de grundlæggende ideer, der ligger bag inddrivelsesstrategien. Her er det netop tanken, at indsatsen skal afpasses situationen, ikke mindst afhængigt af om vi har med medspillere eller modspillere at gøre.

Det handler overordnet om, at man anvender ressourcerne og de forskellige inddrivelsesredskaber optimalt i forhold til medspillere og modspillere og i forhold til SKATs risikovurdering af restancen, så vi med anvendelse af færrest mulige ressourcer sikrer størst muligt provenu.

Kl. 15.00

I den nuværende overgangsperiode, hvor inddrivelsesområdet har været præget af resourceknaphed, som følge af at der ikke blev overført så mange ressourcer fra kommunerne til staten, som vi regnede med, har det imidlertid været nødvendigt at foretage en ret skrap prioritering af ressourcerne. Det overordnede synspunkt i forbindelse med denne prioritering er, at der skal sættes ind på de områder, hvor de knappe ressourcer kan udnyttes optimalt, og hvor SKAT kan sikre det størst mulige provenu.

Den konkrete prioritering af ressourcerne på inddrivelsesområdet sker lokalt og regionalt, og dette har, efter hvad SKAT har oplyst, betydet, at man nogle steder har besluttet midlertidigt at indføre en bundgrænse for udgående udlæg hos lønmodtagere. Jeg har bedt SKAT om at revurdere spørgsmålet, så der ikke er den slags bundgrænser, og SKAT har i den forbindelse oplyst, at der for lønmodtageres vedkommende sjældent sker dækning ved udlæg. Der er en lang række andre inddrivelseskridt, som nemmere, hurtigere og bedre kan få pengene i kassen, også beløb under den administrativt fastsatte grænse,

og disse metoder er blevet brugt. I de tilfælde, hvor der foretages udlæg i lønmodtageres faste ejendom, bliver restancen ikke dækket her og nu, men der etableres en sikkerhed for restancen, og det kan alt sammen ske fra kontoret og dermed ikke med det, som kaldes udgående fogedforretninger.

Jeg vil gerne fremhæve, at det er vigtigt for mig, at vi får styr på inddrivelsen. Vi opprioriterer inddrivelsesområdet med 200 årsværk, ved at udrulle SKATs inddrivelsesstrategi får vi igangsat en bedre prioritering, og der arbejdes med systemunderstøttelse på både kort og lang sigt.

John Dyrby (S):

Tak for svaret.

Spørgsmålet lyder jo: Hvad siger ministeren til, at der nogle steder i SKAT er indført en bundgrænse, således at medarbejderne ikke går efter beløb under 300.000 kr.? Det, jeg hører skatteministeren sige, er i virkeligheden, at for det første er skatteministeren ikke tilfreds med, at der har været sådan nogle bundgrænser, og for det andet skyldes det medarbejder- og ressourcemangler i SKAT som skatteopkrævende myndighed.

Jeg vil godt spørge ministeren: Betyder det, at der ikke længere er en bundgrænse på 300.000 kr. nogen steder, og at man har den retsopfattelse, at det ikke er størrelsen af beløbet, der er afgørende, men at det kun er ret og rimeligt, at folk betaler deres skat? Har ministeren fået bundgrænsen helt fjernet, eller findes den stadig nogle steder?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest har jeg klart meddelt SKAT, at jeg ikke vil acceptere den slags fastsatte bundgrænser, når det skal vurderes, hvilke inddrivelseskridt man skal tage.

Men for lige at trække billedet op: Der er en lang række metoder, man kan bruge for at sikre, at en restance bliver betalt. Man kan sende ryk-kere, man kan lave modregning, man kan lave lønindeholdelse, man kan foretage udlæg i fast ejendom, og som den sidste mulighed kan man bruge det, der hedder udgående udlæg. Det er i forbindelse med brug af denne sidste mulighed, at man nogle steder har fastsat en grænse og sagt, at for beløb under grænsen skal der ikke foretages udgående udlæg.

Jeg synes, det er et retssikkerhedsmæssigt problem, for vi skal kunne vurdere frit, hvilke